

DEN LILA NALLEN

Liam tyckte inte om sin julklapp.

Kimberley Warner

(Baserat på en sann berättelse)

På juldagsmorgonen vaknade Liam extra tidigt. Han smög sig in i vardagsrummet med sina två yngre systrar Holly och Sarah. Där hängde sju hemgjorda strumpor på rad. Några var små och breda. Några var långa och tunna. Och några var så gamla att deras färger hade bleknat. Men det viktiga för Liam var att varje strumpa var fylld med mumsiga sötsaker.

Liam tog sin strumpa och vände upp och ner på den. Han rynkade pannan. Det var en polkagriskäpp, en apelsin och bara lite godis.

"Är det här *allt*?" frågade han.

Holly och Sarah rynkade också pannan. Sedan log Liam brett. Kanske det här betydde att hans julklapp var riktigt bra! Han hoppades att det var det nya datorspelet som alla hans vänner spelade.

Men när Liam äntligen öppnade sin julklapp växte bara hans besvikelse. Hans julklapp var en lila nalle. Den var handgjord, med svarta knappögon och ett litet handsytt leende.

"God jul, Liam", sa mamma med ett stort leende.

Liam log inte. Det här var inte den julklapp han ville ha.

FÖR ÄLDRE BARN

Hans småsystrar fick också gosedjur, och det fick även hans tre äldre systrar. Men det fick inte Liam att må bättre. Det här var den värsta julen någonsin!

"Vad är det?" frågade hans äldre syster Erin efter frukosten. "Du har varit grinig hela morgonen."

"Jag tycker egentligen inte om min julklapp", sa han. "Det är bara en nalle som mamma gjorde. Varför gav hon mig inte något som jag ville ha?"

Erin log. "Följ med mig."

Hon tog honom till mammas sovrum och pekade på den gamla symaskinen på bordet.

"Det är mammas symaskin", sa han. "Än sen då?"

"Finns det något mer du kan se?"

Liam rynkade pannan. Han såg synålar, färgad tråd och några vikta tygbitar. Han såg också en påse med fyllning, mjuk och fluffig som ett moln.

"Jag vet att du ville att mamma skulle köpa något annat till dig i julklapp", sa Erin. "Men vi har inte pengar till det. Jag älskar nallen som mamma gjorde till mig. Den visar hur mycket hon älskar mig."

"Vad menar du?"

"Det tar tid att göra ett gosedjur. Det krävs tålamod. Mamma satt vid det här bordet i timmar och

gjorde en leksak till var och en av oss. Hon såg till att var och en av oss fick en present. Tror du inte att det betyder att hon älskar oss?"

Liam rörde vid det lila tyget som mamma hade använt för att göra hans nalle. Kanske Erin hade rätt. En present behövde inte vara fin för att vara en bra gåva. I Primär hade Liam fått veta att Jesus var den största gåvan, och Jesus föddes i ett enkelt stall.

Liam sprang för att hitta mamma. Han gav henne en stor kram. "Tack för nallen", sa han.

Han tyckte inte att nallen var så fånig nu. Även om det inte hade funnits några julklappar alls kände han sin familjs kärlek. Och det gjorde det till en speciell jul. ●

Det här hände i Nya Zeeland.

ILLUSTRATIONER: DEBBY RAHMALIA